

vende ved Hovedgaardens Areal. Forøvrigt maa jeg tillade mig at bemærke, at det forholder sig ikke saaledes, at i alle de Tilfælde, hvor der er meddeelt Bevilling til, at saa og saa meget Jord maatte være fri for Fæstetvang, denne derfor er inddragen under nogen Hovedgaard, eller at det var Bønderjord, som blev indlagt derunder, saaledes som i det Tilfælde, der er anført af den sidste arede Tæller, betræffende en Gaard paa Laaland, om jeg ikke hukker feil, Paarupgaard, der er den eneste, som har eksisteret som særskilt Eiendom i en lang Arrække. Det var blevet bevilget, at Godseieren maatte drive den selv, uden at fæste den bort, og denne Bevilling stod endnu ved Magt nogle Aar, men Godseieren ønskede, at, idet han fradrog en betydelig Deel af den Fordring, som han havde paa at inddrage Bønderjord under Hovedgaarden, den øvrige Deel af denne Fordring maatte komme ham til Gode til at have den Lviyl, som der maatte være med Hensyn til Paarupgaards Grund, om den var underkastet Fæstetvang eller ikke. Forøvrigt har jeg bemærket, at der i et tidligere Foredrag af mig er nævnt, at der var foregaaet Misligheder i denne Sag. Jeg troer egentlig, at jeg burde have brugt Udtrykket: Misforstaaelse. Der foreligger kun to Sager, i hvilke der er blevet gjort Indsigelse mod Bevillingens Gyldighed paa Grund af, at de Betingelser ikke vare opfyldte, under hvilke de vare meddeelte. Den ene knyttede sig til det Spørgsmaal, om Kalf-

kjørsel var indbefattet under Hovetets Af-
løsning, som jeg antager det er, men denne
Sag er endnu ikke afgjort. Den anden
angik et høist ubetydeligt Hovet, som var
vurderet til 8 Mk. for hver Hovmand, som
vedkommende Godseier troede at have Fordring
paa endnu, uagtet Rentekammeret har troet i
i sin Tid, at det var afføkket. Det er de to
eneste Tilfælde, som jeg sigtede til, da jeg for-
leden Dag talte om Misforstaaelser i saa
Henseende, men at der skulde være egentlige
Misligheder begaaede, det troer jeg ikke.
— Jeg erkjender med Udvalget, at det er nød-
vendigt at faae Placaten af 1838 ophævet,
og der er heller ikke mindste Grund til at bibeholde den; thi naar Loven kommer ud, bliver
jo Hovetiet afføkket paa anden Maade; men
jeg troer, at det er en Retfærdighedsfordring,
at de Mænd, som have givet Afkald paa Ho-
vetiet i Henshold til den gjældende Lovgivning,
derfor maae have det Bederlag, som de have
gjort Regning paa, forsaavidt som de ikke selv
frasalde det, Noget, som undertiden er Til-
føldet.

Formanden: Der er begjert Afflutning af Forhandlingerne af følgende 15 Medlemmer: Frølund, Jespersen, N. Petersen, Schroll, Boserup, Nørgaard, P. Knudsen, Clausager, Schøler, Wegener, Hjerrild, Linuemann, With, Gram og Hækkerup.

Bed den derpaa foretagne Afstemning blev Afflutning vedtaget med 38 mod 23 Stemmer.